

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõistet „teised väärtpaberid” kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ⁽¹⁾ artikli 13 B osa punkti d alapunktis 5 (alates 1. jaanuarist 2007 kaheksanda direktiivi 2006/112/EÜ⁽²⁾ artikli 135 lõike 1 punkt f muudetud redaktsioonis) tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab *Grantoncardi*, mille puhul on tegemist üleantava kaardiga, mida kasutatakse kaupade ja teenuste eest (osaliseks) tasumiseks, ning kui küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas sellise kaardi väljastamine ja müük on käibemaksust vabastatud?
2. Kui see ei ole nii, siis kas mõistet „muud vabalt kaubeldavad maksevahendid” kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ artikli 13 B osa punkti d alapunktis 3 (alates 1. jaanuarist 2007 kaheksanda direktiivi 2006/112/EÜ artikli 135 lõike 1 punkt d muudetud redaktsioonis) tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab *Grantoncardi*, mille puhul on tegemist üleantava kaardiga, mida kasutatakse kaupade ja teenuste eest (osaliseks) tasumiseks, ning kui küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas sellise kaardi väljastamine ja müük on käibemaksust vabastatud?
3. Kas juhul kui *Grantoncard* kujutab endast „teist väärtpaberit” või „muud vabalt kaubeldavat maksevahendit” eespool kirjeldatud mõttes, on küsimuse puhul, kas nende väljastamine ja müük on käibemaksust vabastatud, oluline asjaolu, et selle kaardi kasutamisel on selle eest makstud tasult (selle proportsionaalselt osalt) maksu kogumine praktiliselt illusoorne?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani)
17. oktoobril 2012. aastal — ATP PensionService A/S
versus Skatteministeriet**

(Kohtuasi C-464/12)

(2013/C 9/52)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja/Kaebuse esitaja: ATP PensionService A/S

Kostja/Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas⁽¹⁾ artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriik tunnustab käesoleva eelotsusetaotluse punktis 2 kirjeldatud asutusi eriotstarbeliste investeerimisfondidena, siis hõlmab mõiste „liikmesriikide määratletud eriotstarbelised investeerimisfondid” pensionifonde, millele viidati põhikohtuasjas ja millel on järgmised omadused:
  - a) töötajale (pensionisaaja) makstav tulu sõltub pensionifondi investeringute tootlusest;
  - b) tööandja ei ole kohustatud tegema pensionisaajale konkreetse tulu tagamiseks täiendavaid makseid;
  - c) pensionifond investeerib ühiselt kogunenud raha, kohaldades riski hajutamise põhimõtet;
  - d) pensionifondi sissemaksete kogusumma põhineb konkreetseid töötajaid ja tööandjaid esindavate tööturuorganisatsioonide vahel sõlmitud kollektiivlepingutel, mitte konkreetse töötaja isiklikul otsusel;
  - e) töötaja võib iseseisvalt otsustada teha pensionifondi täiendavaid sissemakseid;
  - f) füüsilisest isikust ettevõtjad, tööandjad ja juhatuse liikmed võivad otsustada teha pensionifondi sissemakseid;
  - g) pensionisäästude eelnevalt kindlaksmääratud ja töötajate puhul ühiselt kokkulepitud osa kasutatakse eluaegse annuiteedi ostmiseks;
  - h) pensionisaajad kannavad pensionifondi kulud;
  - i) pensionifondi sissemaksed saab tulumaksu arvutamisel teatava summa ulatuses maha arvata;
  - j) maksed, mis tehakse isiklikku pensioniskeemi, sealhulgas finantseerimisasutuse loodud pensionifondi, mille raames saab sissemaksed investeerida eriotstarbelisse investeerimisfondi, saab tulumaksu arvutamisel maha arvata samas ulatuses, kui on märgitud punktis i;

k) väljamaksed maksustatakse vastukaaluks punkti i kohasele sissemaksete maksu eesmärgil mahaarvamise õigusele ja

l) kogunenud raha tuleb põhimõtteliselt välja maksta pärast seda, kui asjaomane isik jõuab pensioniikka?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „haldamine” hõlmab põhikohtuasjas käsitletavat teenust (vt eelotsusetaotluse punkt 1.2)?

3. Kas põhikohtuasjas käsitletavat teenust, mis on seotud pensionifondi sissemaksetega (vt eelotsusetaotluse punkt 1.2), tuleb käsitada kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tähenduses üheainsa teenusena või mitme eraldi teenusena, mida tuleb eraldi hinnata?

4. Kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tuleb tõlgendada nii, et kõnealuses sättes maksete või ülekannetega seotud tehingute puhul ette nähtud käibemaksuvabastus hõlmab põhikohtuasjas käsitletavat teenust, mis on seotud pensionifondi sissemaksetega (vt eelotsusetaotluse punkt 1.2)?

5. Juhul kui neljandale küsimusele vastatakse eitavalt, siis kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tuleb tõlgendada nii, et kõnealuses sättes hoiuste ja arvelduskontodega seotud tehingute puhul ette nähtud käibemaksuvabastus hõlmab põhikohtuasjas käsitletavat teenust, mis on seotud pensionifondi sissemaksetega (vt eelotsusetaotluse punkt 1.2)?

(¹) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 25. oktoobril 2012 — Juvelta UAB versus Lietuvos prabavimo rūmai

(Kohtuasi C-481/12)

(2013/C 9/53)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Juvelta UAB

Vastustaja: Lietuvos prabavimo rūmai

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt peavad kuldesemed, mis on imporditud teisest liikmesriigist (ekspordiliikmesriik), kus neid on lubatud turule viia, olema märgistatud liikmesriigi heakskiidetud sõltumatu proovikoja märgisega, mis kinnitab, et see proovikoda on selle märgisega toote proovile vastavust kontrollinud ja milles on impordiliikmesriigi tarbijatele arusaadav teave toote standardproovi kohta, juhul kui selline teave standardproovi kohta on sellel kuldesemel olevas täiendavas eraldi märgises?

2. Kas esimesele küsimusele antava vastuse seisukohalt omab tähtsust, kui sarnaselt käesoleva asjaga ei ole impordiriigi tarbijale arusaadavat täiendavat märgist kuldeseme standardproovi kohta (näiteks märgis araabia numbritega „585”) sellele esemele kandnud Euroopa Liidu liikmesriigi heakskiidetud sõltumatu proovikoda, kuid tähises olev teave on tähenduselt sama kui ekspordiliikmesriigi heakskiidetud sõltumatu proovikoja poolt samale esemelt kantud märgises (näiteks araabia numbris „3” seisnev ekspordiliikmesriigi märgis tähendab konkreetselt, et selle riigi õigusnormide kohaselt on standardproov 585)?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okresný súd Prešov (Slovakkia) 29. oktoobril 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská versus Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Kohtuasi C-482/12)

(2013/C 9/54)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresný súd Prešov

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Peter Macinský, Eva Macinská

Kostjad: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.